

Ormjävul

Det finns en som går
ut och in i mig
som den behagar

dödar föder dödar föder

lämnar på sin höjd kvar
en inre slöja...en skugga...en samling ägg
utan längtan
men med otydbara hieroglyfer
jag borde veta nåt om
ouppnåbart upphängda
i en himmel jag aldrig når.

Jag tror den finns i ett par ögon.

Hon
som talar väl
om andras kors
föraktar det egna.

Jag har fått höra
jag borde fötts
i ett terrarium
som orm

ja jag har levt som orm
men jag trodde det var du.

Det finns nånstans
en hunger, törst och en lust
som inte går att lokalisera
som gör mig bottenlös

en konstant känsla

av att vara ett tillhåll
för metkrokar
med hullingar
inkörda
i mitt dystra kött.

När jag ätit
är jag hungrig
och hungern mättar
tiden däremellan
är utan slut.

Jag min vettvilling
försöker fylla den
med mina nervösaste tankar
trasigaste känslor
konfysigaste resonemang.

Attack är bästa försvar.

Förgäves !

Allt är en order
från skuggans stödtrupper -
nekrofilernas armé.

Jag har gjort allt
för att älska
men människorna känner lukten av reptil
på milsvida avstånd.

Min skugga är ogenomtränglig
och i jungeln
blir jag uppäten
tagen för atrapp.

Jag borde lära mig ömsa skinn.

Bli orm på riktigt....en ormorm.

Men när du går ut och in

som du behagar
lägger du alltid beslag
på det nya skinnet
födan
vätskorna
KÄNSLAN.

Framför döden
faller allting av
jag undrar om inte allt går runt
med förnekandet.

Många orkar inte med släktskapet
med reptilerna
jag har inget val.

Många har för stark längtan
efter det goda...felfria.

Jag äger ingen längtan
den är ett med skuggan.

Den är och är icke.

Samma med lögnen
jag äger den inte.

Bara goda människor
kan ljuga.

De hugger huvet av ormen
i sin godhetsiver.

Men det är då
den blir riktigt farlig.

Goda människor föredrar ångest
framför sanningen.

Det är ute med mig.

Kvinnan som alltid väger över
kommer för sent...går över tiden
jag talar om föderskan eller
varför inte - för att levandegöra det än mer -
fosterfördriverskan
alltid rak i ryggen
med sin blinda blick
stint stirrande
rakt igenom...utan fäste

bär fram ett nyfött foster
med ett nerblodat brev
nedkört i strupen

ett brev...ett SOS...en förklaring.

Det krävs stark vilja
för att undanhålla barnet brevet
och fosterfördriverskor
har stark vilja
att utrota liv.

Man hade kunnat läsa texten
om blindhet utrotats
men då hade livets svartsoppa
gjord på använt, fattigt blod
tagit över utplånandet.

Uppgivet !

Livets hemliga meddelanden

är ingenting för reptiler.

De är blott de goda förunnat.

Och du går in i mig
och ut ur mig
och får mig likna
ett klockspel
jag själv förväntas dra upp.

Jag gör det.

Med och emot
olängtans vilja.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten